

Міністерство освіти і науки України

**Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

**Навчально-науковий інститут
бізнесу і менеджменту**

Кафедра обліку та аудиту

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ,
КОНТРОЛЮ ТА ФІНАНСІВ В УМОВАХ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ І ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ**

**Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції,
присвяченої 20-річчю з дня заснування кафедри
обліку та аудиту ХНТУСГ
05 листопада 2019 року**

Частина 1

Харків 2019

Перспективи розвитку обліку, контролю та фінансів в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 20-річчю з дня заснування кафедри обліку та аудиту ХНТУСГ, 05 листопада 2019 року. У 2 ч. / редкол.: Т.Г. Маренич [та ін.]; Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка. – Х.: «Стильна типографія», 2019. Ч. 1. – 299 с.

Редакційна колекція:

- Т.Г. Маренич** – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку та аудиту Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка;
- Р.Ф. Бруханський** – доктор економічних наук, професор, завдувач кафедри обліку та економіко-правового забезпечення агропромислового бізнесу Тернопільського національного економічного університету;
- М.І. Гордіснюк** – кандидат економічних наук, професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування Сумського національного аграрного університету;
- І.О. Крюкова** – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і оподаткування Одеського державного аграрного університету;
- Л.П. Петришин** – доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і оподаткування Львівського національного аграрного університету;
- В.Я. Плаксіснюк** – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку та економічного контролю Полтавської державної аграрної академії
- Н.М. Позняковська** – кандидат економічних наук, доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту Національного університету водного господарства та природокористування.

Рекомендовано до видання вченою радою Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, (протокол №3 від 28.11.2019 р.).

Тези доповідей розміщені в авторській редакції.

У Збірнику представлено результати наукових досліджень, які оприлюднено на Міжнародній науково-практичній конференції «Перспективи розвитку обліку, контролю та фінансів в умовах інтеграційних і глобалізаційних процесів» та спрямовано на пошук нових наукових ідей щодо удосконалення бухгалтерського обліку, контролю, оподаткування та фінансів в контексті євроінтеграції України та підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання.

3) скоротити терміни дебіторської заборгованості, що прискорить оборотність капіталу;

4) при виборі облікової політики варто враховувати, що фінансування підприємства лише за рахунок власного капіталу не завжди вигідне [1, 4].

Література.

1. Бержанір І., Мамедова А.: Напрями удосконалення власного капіталу підприємства - Збірник наукових праць: Економічний розвиток держави, регіонів і підприємств: проблеми та перспективи. – Ніжин. 2019р. URL: http://dspace.udpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10517/1/apr_udosk_obl_vk.pdf.

2. Джеджула В.В., Єпіфанова І.Ю: Власний капіталу у господарській діяльності підприємств – Збірник наукових праць: «Сучасні проблеми обліку, аналізу і аудиту й оподаткування суб'єктів господарської діяльності: теоретичні, практичні та освітянські аспекти», част. 2. – Дніпро. 2019. URL:https://nmetau.edu.ua/file/confnmetau_accounting_2019_part1.pdf.

3. Осадча В.П. Особливості обліку та формування власного капіталу суб'єктів господарювання / В. П. Осадча, О. В. Носова, Н. Ю. Єршова // Матер. 10-ї Міжнар. наук.-практ. студ. конф. магістрантів. – Харків : НТУ «ХПІ», 2016. – Ч. 3. – С. 75-76. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/24226>.

4. Брік С.В. Порядок обліку власного капіталу підприємства та шляхи його удосконалення / С.В. Брік, Є.М. Рудковська // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ» : зб. наук. пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ "ХПІ". – 2015. – № 59 (1168). – С. 134-137. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/20665>.

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ВИБУТТЯ ЗАПАСІВ

*Капленко А.О., студентка,
Овчарова Н.В., к.е.н., старший викладач,
Сумський державний університет*

Облік запасів при вибутті вимагає формування якісно нової системи управління виробничими запасами, в якій головну роль відіграє система їх ідентифікації та методів оцінки при їх списанні, оскільки, саме тут виникають проблемні питання, пов'язані з вибором найбільш оптимального методу в контексті

його подальшого впливу на фінансовий результат. Вплив підходів до оцінки запасів на фінансові результати господарської діяльності є досить суттєвий зважаючи на їх значну питому вагу у складі витрат підприємства більшості сфер діяльності.

Оцінка запасів здійснюється за одним з методів, передбачених П(С)БО 9 «Запаси». Кожен із методів оцінки вибуття запасів на підприємстві має свої переваги і недоліки, а тому перед суб'єктами господарювання постає завдання вибору такого методу, який би найбільше відповідав його потребам, для цього необхідно раціонально побудувати облікову політику.

Окремі методи досить специфічні та можуть бути використані тільки для оцінки певних видів запасів. Так, метод ціни продажу характерний для підприємств роздрібною торгівлі й ґрунтується на застосуванні середнього проценту торгової націнки товарів. Досить специфічним є і метод ідентифікованої собівартості який передбачає оцінку запасів які відпускаються для виконання спеціальних замовлень і проектів або не замінюють один одного. Враховуючи необхідність оцінки за кожною одиницею цей метод переважно використовують при виробами з дорогоцінних металів і каміння, автомобілями тощо.

Найбільшого поширення у вітчизняній практиці на більшості підприємствах набули методи середньозваженої собівартості, ФІФО та нормативних затрат.

Метод середньозваженої собівартості полягає у визначенні середньої ціни запасів, які вибувають. Позитивним для цього методу є те, що він дає об'єктивну інформацію про рух запасів і не потребує детального обліку за кожною одиницею та чистий прибуток буде мати середнє значення, яке найбільш наближене фактичному. Проте в період інфляції підприємства оголошують більший прибуток, ніж реально отримують, адже собівартість виробничих запасів на кінець звітного періоду є нижчою за ринкову вартість.

Метод ФІФО ґрунтується на припущенні, що запаси, які були придбані першими, першими і вибувають у виробництво. Він є також досить об'єктивним та сприяє запобіганню можливості маніпулювання даними в сторону штучного завищення або заниження вартості запасів. Але за умов інфляції може обумовити нестачу платіжних ресурсів.

Метод нормативних затрат ґрунтується на застосуванні норм витрат на одиницю продукції та широко використовується на підприємствах з масовим і багатосерійним виробництвом. Цей метод потребує самостійного визначення норм з урахуванням нормальних рівнів використання запасів, праці, виробничих потужностей і діючих цін та їх подальшого регулярної перевірки. Проте, незважаючи на його трудомісткість, дає можливість аналізувати, контролювати і регулювати операції по вибуттю запасів через подальший облік їх відхилень.

Порівняння різних методів оцінювання виробничих запасів при їх вибутті дає підстави обґрунтувати наступні аспекти:

- найменш ризикованим і найпростішим для використання є метод середньозваженої собівартості запасів. Недоліком вказаного методу є складність визначення середньої ціни в умовах, коли запаси надходять або витрачаються щоденно. Перевага методу оцінки за середньозваженою собівартістю полягає у тому, що оцінку вартості відпущених запасів та їх залишків можна отримати одразу в момент здійснення операції, що дає об'єктивну інформацію про вартість запасів і практично не дозволяє здійснювати маніпуляції з цифрами;

- найбільш логічним і обґрунтованим вважаємо оцінку запасів за методом ФІФО. Хоча, з одного боку, метод збільшує прибуток підприємства, він дає найбільш достовірну інформацію про облік вибуття товарних запасів, тому що залишаються тільки ті товари, які були закуплені пізніше. Вплив цього методу на фінансовий стан економічного суб'єкта можна вважати позитивним, оскільки показники бухгалтерського балансу, що характеризують статті оборотних активів, відображаються у вартості, наближеній до ринкової.

Отже, досить важливо обрати той метод, який дозволяє найточніше провести оцінку з урахуванням інтересів власників підприємства та специфіки виробничої діяльності. При цьому доцільно зважати не на кількість методів, що використовуються, а на їх вплив при прийнятті рішень щодо ціноутворення та оцінки фінансових результатів діяльності.

Література.

1. Положення(стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затверджений наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999р.

№245 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/>.

2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua>.

3. Чабанюк О.А., Сучасні проблеми та напрямки вдосконалення обліку виробничих запасів на підприємстві / О.А. Чабанюк // Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана [Електронний ресурс]: 2011. – №34 – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2011_34/statti/6_4.htm.

4. Лишилєнко О.В. Напрямки покращення методів оцінки списання виробничих запасів в системі аналізу безбитковості виробництва продукції аграрних підприємств / О.В. Лишилєнко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rusnauka.com>.

5. Світлична В.Ю. Актуальні проблеми організації і ведення обліку виробничих запасів підприємствами України [Електрон. ресурс] / В.Ю. Світлична. – Режим доступу: http://www.economy-confer.com.ua/full_article/716.

ДОКУМЕНТУВАННЯ РОЗРАХУНКІВ З ОПЛАТИ ПРАЦІ

*Карпенко Н.Г., к.е.н., доцент,
Михайлова Н. М., студентка,
Полтавська державна аграрна академія*

Документування господарських операцій має забезпечити одержання своєчасної та об'єктивної інформації про чисельність працівників, використання робочого часу, виконаних робіт і розрахунки щодо оплати праці.

Основним джерелом інформації про використання робочого часу є дані табельного обліку, які знаходять відображення у «Табелі обліку використання робочого часу і розрахунку заробітної плати» т. ф. № П-5 [1].

Табель – це іменний список працівників у розрізі відповідних структурних підрозділів, який складається до початку місяця в алфавітному порядку особою, призначеною керівником установи. Табель містить відомість про відпрацьований час, години понаднормової роботи, запізнення і неявки, причини яких зашифровують умовними позначками. Значно спрощується табельний облік у разі реєстрації тільки відхилень від нормальної тривалості робочого дня (через